

Pri blagoslovu.

Pogač smo prinesli
V košaricah novih,
Mesa smo prinesli
V platnenih prtovih;
Oranž smo prinesli
V rdečih trakovih,
In pisanih pirhov
V žarečih okovih . . .

Kak vonj je po cerkvi
Od samih dišav —
Kot tamkaj na polju
Sred žitnih dobrav!
Nevidno kot mimo
Zelenih vrtov
Gre v „žegen“ dehteči
Svet blagoslov.

Josip Bekš.

Use belo . . .

Labodi lete na jezero,
Labodi, beli labodi,
In solnce beli se v jezeru,
Oj solnce na belem nebu!

In smeje se beli poprtnik, —
Oj kruhek božji, prebeli,
Na mizici beli iz javora, —
Oj javor iztesani, beli!

In hiše belijo se v brezah tam,
Oj breze, oj hišice bele,
In zraven pasó se jagnjeta,
Oj jagnjeta bela in krotka!

In smeje se danes v belini use,
Ker je danes Ustajenja veseli dan,
Ker deca gre za procesijo
In ž njo deviškobela nedolžnost . . .

Josip Bekš.

Krist je vstal! . . .

Zvončki beli pricveteli
So iz tal,
So po loki zazveneli:
Krist je vstal! Krist je vstal!

V nébes škorec je pogledal —
Sfrfotal,
Da oblačkom bi povedal:
Krist je vstal! Krist je vstal!

Bela vrba upogiblje
Veje v val,
V tajnem se šepetu ziblje:
Krist je vstal! Krist je vstal!

Solčni žarek izza gôr je
Prisijal,
Zlato vest je zlil čez morje:
Krist je vstal! Krist je vstal!

V srcu mojem pa razbega
Tiha žal,
V duši moji se razlega:
Krist je vstal! Krist je vstal!

Ljudmila Modičeva.

